

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.1 «КЛІНІЧНА АРТРОЛОГІЯ З ПРАКТИКУМОМ ІНВАЗИВНОЇ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медична біологія, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної фізики, клінічної анатомії та оперативної хірургії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює захворювання суглобів, сучасні підходи до їх діагностики, лікування та профілактики з акцентом на клінічно складні та диференційно-діагностичні аспекти артрології. Особлива увага приділяється синдромному підходу в ревматології, аналізу клінічних варіантів перебігу та ускладнень, інтерпретації лабораторних та інструментальних досліджень, а також застосуванню малоінвазивних методів (зокрема пункції суглобів) у діагностиці та лікуванні.

Основними завданнями є: формування знань про етіологічні та патогенетичні фактори захворювань суглобів; розвиток умінь: аналізу клінічної картини та виділення провідних синдромів; диференційної діагностики артритів і артропатій; обґрунтування клінічного діагнозу та складання плану обстеження; інтерпретації лабораторних і інструментальних досліджень; оцінки показань, переваг і обмежень малоінвазивних втручань; формування здатності приймати клінічні рішення у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез та проводити клінічне обстеження пацієнта з ураженням суглобів;
- аналізувати клінічні прояви та виділяти провідні синдроми у ревматології;
- проводити диференційну діагностику артритів і артропатій;
- інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних досліджень;
- обґрунтовувати клінічний діагноз і визначати тактику ведення пацієнта;
- визначати показання до пункції суглоба та інтерпретувати її результати;
- обґрунтовувати вибір фармакотерапії з урахуванням механізму дії препаратів;
- враховувати принципи раціонального харчування та режиму у веденні пацієнтів із суглобовою патологією.

Сфера застосування: клінічна практика; ревматологія; внутрішня медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.2 «КЛІНІЧНА ВЕРТЕБРОЛОГІЯ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медична біологія, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної фізики, клінічної анатомії та оперативної хірургії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює найбільш поширені захворювання хребта, їх етіологію, патогенез, клінічні прояви, ускладнення, діагностику, лікування та профілактику. Особлива увага приділяється больовим і неврологічним синдромам при патології хребта, клінічним варіантам перебігу, диференційній діагностиці, інтерпретації інструментальних методів дослідження (рентгенографія, МРТ), а також визначенню тактики ведення пацієнта.

Основні завданнями є визначення етіологічних та патогенетичних факторів захворювань хребта; аналіз клінічної картини та виділення провідних синдромів; виявлення клінічних варіантів та ускладнень; проведення диференційної діагностики та обґрунтування діагнозу; складання плану обстеження та інтерпретація лабораторних і інструментальних досліджень; визначення тактики ведення та профілактики; формування здатності застосовувати клінічні рішення у професійній діяльності лікаря з дотриманням принципів медичної етики та деонтології.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез та проводити клінічне обстеження пацієнта з патологією хребта;
- аналізувати больові та неврологічні синдроми при захворюваннях хребта;
- проводити диференційну діагностику вертеброгенної патології;
- інтерпретувати рентгенологічні та МРТ-дані при остеохондрозі, остеопорозі, спондилоартриті, сколіозах;
- визначати тактику ведення пацієнтів із патологією хребта;
- застосовувати принципи профілактики прогресування захворювань хребта.

Сфера застосування: клінічна практика; неврологія; внутрішня медицина; фізична та реабілітаційна медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.3 «КЛІНІЧНА ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАФІЯ»Кафедра, яка забезпечує викладання: **ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2**

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 5-й, IX чи X семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медичної біології, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної фізики, клінічної анатомії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на клінічне застосування електрокардіографії у діагностиці серцево-судинних захворювань. Охоплює аналіз електрокардіограм при порушеннях серцевого ритму і провідності, гіпертрофії камер серця, ішемічних ураженнях міокарда, зокрема інфаркти міокарда, а також інших патологічних станах. Особлива увага приділяється системному аналізу ЕКГ, клінічній інтерпретації змін, диференційній діагностиці, розпізнаванню невідкладних станів (життєво небезпечні аритмії, гострий коронарний синдром) та прийняттю клінічних рішень..

Основними завданнями є: формування знань про електрокардіографічні прояви серцево-судинних захворювань; розвиток навичок системного аналізу ЕКГ; діагностики порушень ритму і провідності; виявлення гіпертрофії камер серця та ішемічних змін міокарда; диференційної діагностики ЕКГ-змін; розпізнавання невідкладних станів; формування здатності застосовувати ЕКГ у прийнятті клінічних рішень.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- виконувати системний аналіз електрокардіограми;
- діагностувати порушення серцевого ритму і провідності;
- виявляти ознаки гіпертрофії камер серця;
- інтерпретувати ішемічні та некротичні зміни міокарда (у тому числі інфаркт міокарда);
- диференціювати основні патологічні зміни на ЕКГ;
- розпізнавати невідкладні стани за даними ЕКГ;
- використовувати ЕКГ у клінічному обґрунтуванні діагнозу та тактики ведення пацієнта.

Сфера застосування: клінічна практика; кардіологія; внутрішня медицина; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 5.4 «НЕВІДКЛАДНІ СТАНИ В КАРДІОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медичної біології, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної фізики, медичної та біологічної хімії, клінічної анатомії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини, фармакології, екстреної та невідкладної медичної допомоги

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює невідкладні стани при захворюваннях серцево-судинної системи, їх діагностику, лікування та профілактику з акцентом на швидке прийняття клінічних рішень. Особлива увага приділяється розпізнаванню невідкладних станів (гострий коронарний синдром, порушення ритму та провідності, АВ-блокади високого ступеня, кардіогенний шок, гостра серцева недостатність, ТЕЛА), інтерпретації клінічних і інструментальних даних (ЕКГ та ін.), алгоритмам надання невідкладної допомоги та формуванню оптимального медичного маршруту пацієнта.

Основними завданнями є: визначення етіологічних і патогенетичних факторів кардіологічних невідкладних станів; аналіз клінічної картини та виділення провідних синдромів; розвиток умінь швидкої діагностики та обґрунтування попереднього діагнозу; інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних досліджень; проведення диференційної діагностики невідкладних станів; розвиток умінь вибору та застосування невідкладної терапії; формування здатності визначати медичний маршрут пацієнта.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати стан пацієнта, розпізнавати «червоні прапорці» та невідкладні стани у кардіології;
- збирати анамнез та проводити клінічне обстеження в умовах обмеженого часу;
- інтерпретувати лабораторні та інструментальні дані, зокрема ЕКГ;
- проводити диференційну діагностику невідкладних станів у кардіології;
- обґрунтовувати вибір медикаментозної терапії при невідкладних станах;
- виконувати реєстрацію ЕКГ, застосовувати вагусні проби;
- проводити базові реанімаційні заходи (непрямий масаж серця, дефібриляція);
- визначати подальшу тактику ведення та маршрутизацію пацієнта.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 5.5 «ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНИЙ КУРС РОЗВИТКУ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ ЗА МЕТОДИКОЮ CLINICAL CASE DISCUSSION В КЛІНІЦІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання анатомії людини, медичної біології та генетики, гістології, цитології та ембріології, медичної та біологічної хімії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії, внутрішньої медицини, фармакології, екстреної та невідкладної медичної допомоги.

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток клінічного мислення у діагностиці та веденні пацієнтів з інфекційними хворобами на основі аналізу клінічних випадків (Clinical Case Discussion). Особлива увага приділяється аналізу клінічних кейсів поширених інфекційних захворювань та їх ускладнень, виявленню когнітивних помилок і упереджень, застосуванню принципів доказової медицини, пацієнто-орієнтованій комунікації, роботі в мультидисциплінарній команді.

Основними завданнями є: формування знань про етіологію, патогенез, епідеміологію та клінічні прояви інфекційних хвороб; розвиток умінь аналізу клінічних випадків за методикою *Clinical Case Discussion*; обґрунтування діагностично-лікувальних рішень на засадах доказової медицини; виявлення когнітивних помилок у клінічному мисленні; розвиток навичок пацієнто-орієнтованої комунікації; формування здатності працювати у мультидисциплінарній команді.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати епідеміологічний анамнез та оцінювати клінічний стан пацієнта;
- аналізувати клінічні симптоми та синдроми інфекційних хвороб;
- проводити диференційну діагностику інфекційних і неінфекційних станів;
- інтерпретувати результати лабораторних досліджень (бактеріологічних, вірусологічних, серологічних, молекулярно-генетичних);
- формулювати діагноз відповідно до сучасних класифікацій, обґрунтовувати лікування на засадах доказової медицини;
- розпізнавати невідкладні стани (інфекційно-токсичний шок, дегідратація, дихальна недостатність, набряк мозку) та визначати тактику допомоги;
- проводити клінічний розбір випадків та аналізувати когнітивні помилки;
- застосовувати навички пацієнто-орієнтованої комунікації.

Сфера застосування: клінічна практика; інфекційні хвороби; невідкладна допомога; громадське здоров'я; робота в умовах спалахів інфекційних захворювань; мультидисциплінарні команди.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.6 «СУЧАСНІ ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ПРИ ВІРУС-АСОЦІЙОВАНИХ ПАНДЕМІЯХ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, ІХ чи Х семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: медична біологія та генетика, біохімія, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, мікробіологія, вірусологія та імунологія, фармакологія, пропедевтика внутрішніх хвороб, внутрішня медицина

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення сучасних підходів до діагностики, лікування та профілактики вірус-асоційованих пандемій (ВІЛ-інфекція, грип, COVID-19) з акцентом на клінічне ведення пацієнта та громадське здоров'я. Охоплює принципи призначення, моніторингу та корекції антиретровірусної і противірусної терапії, профілактичні стратегії (доконтактна і постконтактна профілактика, профілактика вертикальної трансмісії), вакцинацію, інфекційний контроль та біобезпеку. Особлива увага приділяється прийняттю клінічних рішень у складних та масових випадках, веденню пацієнтів із ускладненнями, забезпеченню прихильності до лікування, а також організації медичної допомоги в умовах епідемій і пандемій.

Основними завданнями є: формування знань про етіологію, патогенез та епідеміологію вірусних інфекцій; розвиток умінь діагностики та інтерпретації лабораторних досліджень; призначення та корекції противірусної терапії (АРТ); формування індивідуальних і популяційних профілактичних стратегій; застосування принципів інфекційного контролю та біобезпеки; ведення пацієнтів в умовах пандемій; формування здатності приймати клінічні та організаційні рішення.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати епідеміологічний анамнез та оцінювати клінічний стан пацієнта;
- інтерпретувати лабораторні показники (ПЛР, ІФА, вірусне навантаження, CD4+);
- формувати та коригувати схеми антиретровірусної терапії;
- призначати противірусну терапію при грипі та COVID-19 відповідно до протоколів;
- застосовувати заходи інфекційного контролю та біобезпеки;
- консультувати пацієнтів щодо профілактики, вакцинації та прихильності до лікування;
- розпізнавати ускладнення (дихальна недостатність, цитокіновий шторм) та визначати тактику допомоги;
- організовувати медичну допомогу в умовах спалахів і пандемій.

Сфера застосування: клінічна практика; інфекційні хвороби; громадське здоров'я; невідкладна допомога; робота в умовах епідемій і пандемій; міжнародні медичні програми.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.6 (і) «КЛІНІЧНА ПАРАЗИТОЛОГІЯ ТА ТРОПІЧНА МЕДИЦИНА (для іноземних здобувачів)»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 5-й, ІХ чи Х семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: медична і біологічна фізика, морфологічні дисципліни, мікробіологія, вірусологія та імунологія, фізіологія, патологічна фізіологія, внутрішня медицина, хірургія, неврологія, дерматологія, епідеміологія, офтальмологія, фармакологія, клінічна реанімація

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на клінічне вивчення паразитарних і тропічних інфекцій з урахуванням сучасних викликів глобального здоров'я та міграційних процесів. Охоплює клінічні прояви, діагностику, лікування та профілактику протозойних, гельмінтозних і трансмісивних захворювань, а також їх ускладнення. Особлива увага приділяється клінічному мисленню, оцінці епідеміологічного анамнезу (подорожі, міграція), диференційній діагностиці «тропічних синдромів», інтерпретації лабораторних досліджень та прийняттю клінічних рішень у нетипових для регіону випадках.

Основними завданнями є: формування знань про клінічні прояви, епідеміологію та патогенез паразитарних і тропічних інфекцій; розвиток умінь аналізу клінічної картини та диференційної діагностики; інтерпретації лабораторних досліджень; призначення та корекції антипаразитарної терапії; оцінки епідеміологічних ризиків; формування здатності застосовувати профілактичні заходи та приймати клінічні рішення у практиці лікаря..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати епідеміологічний анамнез (подорожі, контакти, умови проживання);
- оцінювати клінічний стан пацієнта з підозрою на паразитарні та тропічні захворювання;
- інтерпретувати лабораторні дослідження (мікроскопія, серологія, ПЛР);
- проводити диференційну діагностику паразитарних і непаразитарних захворювань;
- обґрунтовувати призначення антипаразитарної терапії;
- розпізнавати ускладнення та визначати тактику допомоги при тяжких формах;
- консультувати пацієнтів щодо профілактики (гігієна, харчування, профілактика укусів, хіміопрфілактика);
- застосовувати принципи інфекційного контролю та протиепідемічних заходів.

Сфера застосування: клінічна практика; інфекційні хвороби; громадське здоров'я; медична допомога мандрівникам і мігрантам; робота в ендемічних регіонах; міжнародні медичні програми.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 5.7 «ІНТЕРАКТИВНИЙ ТРЕНІНГ З ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ У ФОРМАТІ CLINICAL CASE DISCUSSION»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: медична біологія та генетика, біохімія, анатомія та патологічна анатомія, фізіологія та патологічна фізіологія, мікробіологія, вірусологія та імунологія, фармакологія, пропедевтика внутрішніх хвороб, внутрішня медицина

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на розвиток клінічного мислення студентів 5 курсу шляхом аналізу реальних клінічних випадків у форматі *Clinical Case Discussion*. Навчання базується на розборі клінічних кейсів (зокрема з міжнародних джерел, таких як *New England Journal of Medicine*), що передбачає поетапний процес клінічного мислення: збір і узагальнення інформації, формування диференційного діагнозу, обґрунтування додаткових методів обстеження, встановлення остаточного діагнозу та визначення лікувальної тактики. Особлива увага приділяється критичному аналізу клінічної інформації, виявленню когнітивних помилок, обґрунтуванню діагностичних і лікувальних рішень, ефективній комунікації з пацієнтом та роботі в команді.

Основними завданнями є: розвиток умінь аналізу клінічних випадків за методикою *Clinical Case Discussion*; ретельного збору анамнезу та фізикального обстеження; обґрунтування додаткових методів дослідження; проведення диференційної діагностики; призначення лікування відповідно до сучасних протоколів; критичної оцінки клінічної інформації; виявлення когнітивних помилок; формування здатності приймати клінічні рішення у професійній діяльності лікаря..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати та аналізувати клінічні дані (анамнез, фізикальне обстеження);
- формувати список проблем і диференційних діагнозів;
- обґрунтовувати вибір додаткових методів обстеження;
- інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних досліджень;
- формулювати клінічний діагноз та обґрунтовувати лікування;
- критично оцінювати клінічну інформацію та виявляти помилки мислення;
- презентувати клінічні випадки та працювати в команді;
- застосовувати алгоритм клінічного мислення у практичній діяльності..

Сфера застосування: клінічна практика; внутрішня медицина; міждисциплінарні клінічні команди; підготовка до інтернатури; міжнародні освітні програми.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.8 «БІОПСІЙНО-СЕКЦІЙНИЙ КУРС»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, клінічна анатомія та оперативна хірургія, гістологія, цитологія, ембріологія, фізіологія та патологічна фізіологія, патологічна анатомія, внутрішня медицина

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на поглиблення знань з клініко-анатомічного аналізу захворювань, прижиттєвої патоморфологічної діагностики та ролі патологоанатомічної служби у клінічній практиці. Охоплює сучасні методи морфологічного дослідження (біопсія, гістологічні та імунофенотипові методи), принципи формування клінічного та патологоанатомічного діагнозів, аналіз причин смерті, ускладнень та наслідків захворювань. Особлива увага приділяється клініко-анатомічним співставленням, аналізу діагностично-лікувальних помилок, ятрогенній патології, патоморфозу захворювань та застосуванню МКХ у формулюванні діагнозу і причин смерті.

Основними завданнями є: формування навичок підготовки англійськомовних академічних документів (CV, мотиваційний лист); розвиток умінь усної академічної комунікації (співбесіди, самопрезентація); оволодіння нормами академічного етикету та професійного спілкування; розвиток міжкультурної компетентності; формування здатності до адаптації в міжнародному освітньому середовищі.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати результати біопсійних і патологоанатомічних досліджень;
- зіставляти клінічні та морфологічні прояви захворювань;
- інтерпретувати морфологічні зміни на різних етапах розвитку хвороби;
- формулювати клінічний і патологоанатомічний діагнози відповідно до МКХ;
- аналізувати причини смерті та структуру ускладнень;
- виявляти діагностичні та лікувальні помилки;
- оцінювати прояви ятрогенної патології;
- застосовувати морфологічні дані у прийнятті клінічних рішень.

Сфера застосування: клінічна практика; патологічна анатомія; внутрішня медицина; клініко-анатомічні конференції; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ /**
СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.9 «ЗАХИСТ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ МЕДИЧНИХ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ТА ПРАВА****Спеціальність:** 222 Медицина**Рівень вищої освіти:** другий (магістерський)**Обсяг (кредити ЄКТС):** 2,0**Курс:** 5-й, X семестр**Мова викладання:** українська

Пререквізити: базові знання з безпеки життєдіяльності, основ біоетики та біобезпеки, охорони праці в галузі, судової медицини та медичного права України

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на застосування норм медичного права у захисті прав та законних інтересів медичних і фармацевтичних працівників у професійній діяльності. Охоплює питання юридичної відповідальності (цивільної, адміністративної, кримінальної), правової кваліфікації професійних правопорушень, механізмів правового захисту, а також використання національного законодавства і міжнародної практики у медичній діяльності. Особлива увага приділяється аналізу типових правових ситуацій у медичній практиці, профілактиці юридичних ризиків, правильному оформленню медичної документації та прийняттю професійних рішень з урахуванням правових наслідків.

Основними завданнями є: формування знань про правові засади професійної діяльності медичних і фармацевтичних працівників; розвиток умінь: аналізу правових ситуацій у медичній практиці; застосування механізмів захисту прав і законних інтересів; правової кваліфікації професійних правопорушень; використання національного та міжнародного права (зокрема практики ЄСПЛ); формування здатності приймати професійні рішення з урахуванням юридичної відповідальності.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- працювати з нормативно-правовими актами у сфері медичної діяльності;
- аналізувати правові аспекти професійних ситуацій у медицині;
- застосовувати механізми захисту прав та законних інтересів медичних працівників;
- готувати основні правові документи (медична документація, пояснення, звернення);
- оцінювати правові наслідки професійної діяльності;
- використовувати практику Європейського суду з прав людини у професійній діяльності;
- застосовувати механізми контролю якості медичної допомоги з правової точки зору.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ТА ПРАВА / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.10 «ДОПОМОГА ТРАВМОВАНИМ НА ДОГОСПІТАЛЬНОМУ ЕТАПІ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 5-й, IX чи X семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання з безпеки життєдіяльності, основ біоетики та біобезпеки, фармакології, екстреної та невідкладної медичної допомоги, гігієни та екології, травматології, загальної хірургії, пропедевтики внутрішньої медицини, пропедевтики педіатрії, внутрішньої медицини, хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування системи знань і практичних навичок надання екстреної медичної допомоги травмованим на догоспітальному етапі. Охоплює оцінку стану постраждалого, виявлення загрозливих для життя станів, визначення провідного синдрому, застосування алгоритмів невідкладної допомоги та організацію надання допомоги в умовах обмеженого часу, у тому числі при масових ураженнях та надзвичайних ситуаціях. Особлива увага приділяється первинному і вторинному огляду (ABCDE), контролю кровотечі, забезпеченню прохідності дихальних шляхів, веденню шоку, травм різної локалізації та прийняттю клінічних рішень за стандартними протоколами догоспітальної допомоги.

Основними завданнями є: формування знань про механізми травми та невідкладні стани; розвиток умінь: первинної та вторинної оцінки постраждалого; визначення провідного синдрому; застосування алгоритмів екстреної допомоги; організації допомоги при масових ураженнях; формування здатності приймати рішення в умовах дефіциту часу.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити первинний та вторинний огляд постраждалого (ABCDE);
- забезпечувати прохідність дихальних шляхів (повітроводи, інтубація);
- проводити штучну вентиляцію легень та кисневу терапію;
- зупиняти зовнішню кровотечу (джгути, тампонування, пов'язки);
- забезпечувати судинний доступ (в/в, внутрішньокістковий);
- проводити іммобілізацію при травмах (шини, шийний комір, транспортна дошка);
- надавати допомогу при травмах грудної клітки, живота, голови та хребта;
- проводити медичне сортування при масових ураженнях;
- організовувати евакуацію та надання допомоги в умовах надзвичайних ситуацій..

Сфера застосування: екстрена та невідкладна медична допомога; медицина катастроф; громадське здоров'я; військова медицина; клінічна практика.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.11 «ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ З ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ НАДЗВИЧАЙНИХ СТАНІВ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ ТА ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 5-й, IX чи X семестр

Мова викладання: українська

Пререквізити: базові знання з безпеки життєдіяльності, основ біоетики та біобезпеки, екстреної та невідкладної медичної допомоги, гігієни та екології, травматології, хірургії, пропедевтики внутрішньої медицини, пропедевтики педіатрії, внутрішньої медицини, хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення організації медичної допомоги та управління діями лікаря в умовах надзвичайних ситуацій природного, техногенного та соціального характеру. Охоплює етапи управління надзвичайними ситуаціями (попередження, готовність, реагування, відновлення), принципи медичного забезпечення населення, оцінку ризиків та прогнозування розвитку надзвичайних подій. Особлива увага приділяється організації лікувально-евакуаційних заходів, медичному сортуванню, діям лікаря на догоспітальному етапі, взаємодії з державними службами, а також прийняттю рішень в умовах дефіциту часу та ресурсів.

Основними завданнями є: формування знань про систему реагування на надзвичайні ситуації; розвиток умінь оцінки ризиків і прогнозування надзвичайних подій; організації лікувально-евакуаційних заходів; планування профілактичних і протиепідемічних заходів; оцінки впливу факторів довкілля на здоров'я; взаємодії з відповідними службами; формування здатності приймати рішення у надзвичайних умовах.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- організовувати надання медичної допомоги на догоспітальному етапі при надзвичайних ситуаціях;
- проводити медичне сортування постраждалих;
- оцінювати радіаційну, хімічну та біологічну обстановку;
- діяти при пожежах, стихійних лихах, транспортних катастрофах;
- організовувати допомогу при масових інфекційних захворюваннях;
- планувати та здійснювати лікувально-евакуаційні заходи;
- проводити профілактичні та протиепідемічні заходи;
- взаємодіяти з екстреними та державними службами;
- забезпечувати первинну стабілізацію постраждалих у критичних станах.

Сфера застосування: екстрена та невідкладна медична допомога; медицина катастроф; громадське здоров'я; військова медицина; клінічна практика.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.12 «МІНІІНВАЗИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ХІРУРГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ЕНДОСКОПІЧНОЇ ТА СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ ХІРУРГІЇ

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 5-й, IX чи X семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: анатомія людини, клінічна анатомія та оперативна хірургія, гістологія, цитологія, ембріологія, фізіологія та патологічна фізіологія, патологічна анатомія, внутрішня медицина, загальна хірургія, хірургія, медична фізика, радіологія, фармакологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення сучасних мініінвазивних технологій у хірургії, їх застосування у діагностиці та лікуванні хірургічних захворювань. Охоплює принципи використання ендоскопічних, лапароскопічних, черезшкірних та інтервенційних методів, показання та протипоказання до їх застосування, а також інтерпретацію результатів інструментальних досліджень. Особлива увага приділяється вибору оптимального малоінвазивного методу залежно від клінічної ситуації, оцінці ризиків і ускладнень, застосуванню навігаційних технологій (УЗД, ендоскопія), а також прийняттю клінічних рішень у плановій та ургентній хірургії.

Основними завданнями є: формування знань про принципи мініінвазивних технологій у хірургії; розвиток умінь визначення показань і протипоказань до малоінвазивних втручань; вибору оптимального методу лікування залежно від клінічної ситуації; інтерпретації результатів інструментальних досліджень; оцінки ризиків і ускладнень мініінвазивних втручань; формування здатності застосовувати мініінвазивні технології у клінічній практиці лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- орієнтуватися в роботі ендоскопічного обладнання та принципах його підготовки;
- інтерпретувати візуальне зображення (2D) та просторові взаємовідношення органів;
- орієнтуватися у техніці виконання пункцій і введення інструментів під візуальним контролем;
- виконувати базові маніпуляції під УЗД-навігацією (за принципами методу Сельдінгера);
- розуміти принципи керування жорсткими та гнучкими ендоскопічними інструментами;
- орієнтуватися у виконанні базових ендоскопічних втручань (біопсія, гемостаз, дренажування, стентування);
- застосовувати принципи роботи з енергіями (електрохірургія, ультразвук, лазер);
- орієнтуватися у використанні лапароскопічних інструментів (кліпси, зшивачі, шви);
- розпізнавати ускладнення мініінвазивних втручань (кровотеча, перфорація, пневмоторакс) та визначати тактику дій.

Сфера застосування: клінічна практика; загальна та абдомінальна хірургія; ендоскопічна та інтервенційна медицина; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.13 «УЗД В АКУШЕРСТВІ ТА ГІНЕКОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ № 2****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, клінічна анатомія та оперативна хірургія, патологічна анатомія, фізіологія та патологічна фізіологія, медична фізика, радіологія, акушерство та гінекологія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на застосування ультразвукової діагностики в акушерстві та гінекології у клінічній практиці. Охоплює принципи ультрасонографії, анатоμο-функціональні особливості органів малого тазу, ультразвукову діагностику гінекологічної патології та фізіологічних і патологічних станів вагітності. Особлива увага приділяється інтерпретації результатів ультразвукових досліджень, скринінговим обстеженням вагітних, оцінці ризиків та вибору подальшої тактики ведення пацієнтки.

Основними завданнями є: формування знань про принципи ультразвукової діагностики в акушерстві та гінекології; розвиток умінь: інтерпретації ультразвукових зображень; виявлення патологічних змін органів малого тазу та вагітності; оцінки ризиків і клінічного значення УЗД-знахідок використання результатів УЗД у діагностичному процесі; формування здатності визначати тактику ведення пацієнтки на основі даних ультразвукового дослідження.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати результати ультразвукового дослідження в акушерстві та гінекології;
- оцінювати ультразвукові ознаки гінекологічної патології;
- оцінювати результати скринінгових обстежень вагітних;
- аналізувати УЗД-ознаки патологічних станів у різні вікові періоди;
- визначати клінічне значення ультразвукових змін і ризику для пацієнтки;
- використовувати результати УЗД для обґрунтування подальшої тактики ведення.

Сфера застосування: клінічна практика; акушерство та гінекологія; ультразвукова діагностика; пренатальний скринінг; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ № 2/ СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.14 «СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ НОВОНАРОДЖЕНИХ ДІТЕЙ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №1****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, IX чи X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, патологічна фізіологія, мікробіологія, біологічна хімія з особливостями дитячого віку, пропедевтика педіатрії, акушерство та гінекологія, фармакологія, педіатрія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на сучасні підходи до ведення новонароджених, зокрема передчасно народжених дітей, з урахуванням їх морфофункціональної незрілості. Охоплює питання адаптації новонароджених, інтенсивної терапії, нутритивної та метаболічної підтримки, а також організації довготривалого катамнестичного спостереження дітей групи високого перинатального ризику. Особлива увага приділяється оцінці стану новонародженого, стратифікації ризиків, веденню критичних станів, інтерпретації лабораторних показників та прийняттю клінічних рішень на засадах доказової медицини..

Основними завданнями формування знань про патофізіологію неонатальних станів і ускладнень недоношеності; розвиток умінь: оцінки клінічного стану новонародженого; інтерпретації лабораторних та інструментальних досліджень; планування та корекції інтенсивної терапії; ведення нутритивної та метаболічної підтримки; діагностики та менеджменту ускладнень; формування здатності приймати клінічні рішення у неонатології.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати клінічний стан новонародженого та визначати ступінь ризику;
- інтерпретувати лабораторні та інструментальні дослідження у новонароджених;
- планувати та коригувати ентеральне і парентеральне харчування;
- оцінювати та коригувати водно-електролітні та метаболічні порушення;
- діагностувати та вести ускладнення недоношеності (анемія, некротизуючий ентероколіт, ураження ЦНС тощо);
- надавати невідкладну допомогу при критичних станах у новонароджених;
- застосовувати лікарські засоби з урахуванням особливостей фармакокінетики у новонароджених;
- складати індивідуалізований план лікування та катамнестичного спостереження дітей групи високого ризику.

Сфера застосування: клінічна практика; неонатологія; педіатрія; інтенсивна терапія; перинатальні центри; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> /КАФЕДРИ/ ПЕДІАТРІЇ №1 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 5.15 «ОРФАННІ ЗАХВОРЮВАННЯ В ПЕДІАТРІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №2****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, патологічна фізіологія, медична біологія, медична генетика, біологічна хімія з особливостями дитячого віку, пропедевтика педіатрії, акушерство та гінекологія, фармакологія, педіатрія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення орфанних (рідкісних) захворювань у педіатрії з акцентом на ранню діагностику, диференційну діагностику та сучасні підходи до лікування. Охоплює клінічні прояви спадкових і мультифакторних захворювань, принципи використання сучасних діагностичних технологій (генетичних, лабораторних, інструментальних), а також інтеграцію клінічних даних із результатами молекулярно-генетичних досліджень. Особлива увага приділяється синдромологічному підходу, аналізу фенотипу та родоводу, формуванню діагностичного алгоритму при підозрі на орфанну патологію, а також прийняттю клінічних рішень у складних діагностичних випадках.

Основними завданнями є: формування знань про клінічні прояви та генетичні механізми орфанних захворювань; розвиток умінь синдромологічного аналізу та оцінки фенотипу; розвиток умінь: складання алгоритму обстеження при підозрі на спадкову патологію; інтерпретації лабораторних, інструментальних та генетичних досліджень; проведення диференційної діагностики; формування здатності обґрунтовувати діагноз і визначати тактику ведення пацієнта..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- застосовувати системний підхід при обстеженні дитини та її родини;
- оцінювати фенотип пацієнта та визначати провідний симптомокомплекс;
- проводити синдромологічний аналіз;
- складати алгоритм обстеження при підозрі на спадкову патологію;
- інтерпретувати лабораторні, інструментальні та генетичні дослідження (у т.ч. каріограми);
- складати та аналізувати родовід, визначати тип успадкування;
- проводити диференційну діагностику орфанних захворювань;
- формулювати попередній діагноз і визначати тактику ведення;
- обґрунтовувати лікувальні підходи, включаючи лікувальне харчування.

Сфера застосування: клінічна практика; педіатрія; медична генетика; внутрішня медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> /КАФЕДРИ/ ПЕДІАТРІЇ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 5.16 «ВИБРАНІ ПИТАННЯ В ДИТЯЧІЙ КАРДІОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №2****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 5-й, X семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: анатомія людини, фізіологія, патологічна фізіологія, медична біологія, медична фізика, біологічна хімія з особливостями дитячого віку, пропедевтика педіатрії, фармакологія, педіатрія

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на поглиблене вивчення захворювань серцево-судинної системи у дітей з акцентом на клінічно складні та невідкладні стани. Охоплює діагностику та ведення порушень ритму і провідності, синкопальних станів, вроджених вад серця (з ціанозом і без), артеріальної гіпертензії у дітей, а також принципи надання невідкладної допомоги при кардіологічних станах. Особлива увага приділяється аналізу клінічних кейсів, інтерпретації ЕКГ, розпізнаванню критичних вроджених вад серця, визначенню тактики лікаря на різних етапах медичної допомоги та первинній стабілізації пацієнта.

Основними завданнями є: розвиток умінь: розпізнавання порушень ритму та провідності за даними ЕКГ оцінки синкопальних станів у дітей; раннього виявлення вроджених вад серця; диференційної діагностики артеріальної гіпертензії у дітей; інтерпретації клінічних та інструментальних даних; визначення тактики ведення пацієнта; формування здатності надавати невідкладну допомогу при кардіологічних станах.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез і проводити клінічне обстеження дитини з підозрою на кардіологічну патологію;
- інтерпретувати електрокардіограму та розпізнавати основні аритмії і порушення провідності;
- оцінювати стан пацієнта при синкопальних і критичних станах;
- розпізнавати ознаки вроджених вад серця (у т.ч. критичних);
- складати план обстеження та аналізувати лабораторні й інструментальні дані;
- проводити диференційну діагностику основних кардіологічних синдромів;
- визначати попередній клінічний діагноз і тактику ведення;
- надавати невідкладну допомогу (пароксизмальні тахікардії, гіпертензивний криз тощо);
- стабілізувати пацієнта до етапу спеціалізованої допомоги.

Сфера застосування: клінічна практика; педіатрія; дитяча кардіологія; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення: <http://vnmu.edu.ua> /КАФЕДРИ/ ПЕДІАТРІЇ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ